

Maranatha Mare

Juli 2017

Jaargang 44 No 6

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

A DIEU

*Je bent niet dood - de Heer heeft je geroepen
bij Hem te wonen in Zijn glanzend huis;
je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken
je hebt ze nu - want je bent veilig thuis.*

*Je bent niet dood - je mag voor eeuwig leven,
je bent verlost van onvolkomenheid,
van pijn en van verdriet. God zal je geven
een onbegrensd geluk in onbegrensde tijd.*

*Je bent niet dood. Maar ach, ik zal je missen,
zoals een mens de meest geliefde mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen
en ik geloof: God heeft zich niet vergist....*

Nel Benschop

*In memoriam:
Dirk van den Eijkel
Dirk Voorneveld
Ina Bosch*

(overgenomen uit bundel "gouddraad uit vlas")

Lichaam van Christus wereldwijd

Onderweg naar de grootste kerkvergadering die ik ooit heb bijgewoond, moest ik denken aan kerkgeschiedenis in de catechisatie en ook later aan de universiteit. Namen als de “Concilie van Trent” ... de “Synode van Dordt”. De leiders van de christelijke kerk kwamen bijeen om te praten. Waarover dan?

Over de zaken die hun toen belangrijk waren in hun context. In de heel vroegste bijeenkomsten konden alle bisschoppen van de christelijke kerk erbij zijn. Net als de Amerikaanse “founding fathers” die een regeringssysteem voor een nieuw land moesten bedenken, moesten de bisschoppen beraadslagen over hoe de kerk als lichaam van Christus in de wereld er zal uitzien. Hoe ze zouden geloven, wat ze zouden belijden en bovenal hoe ze als kerk van Christus in de wereld zouden leven. Dat sloot natuurlijk in: hoe men met die vele geloofskwesties en verschillen zou omgaan.

Voor dit doel hebben ze de belijdenisschriften samengesteld. Die hebben we vandaag nog, ook al hebben we met de inzichten van vandaag en de uitdagingen van onze context vaak een ander verstaan en een andere interpretatie daarvan. In heel de protestantse wereld noemt men ze de “formulieren van eenheid”. Protestantse kerken onderschrijven ze. Daarin ligt onze eenheid.

Ik ben nu onderweg naar de grootste bijeenkomst ter wereld van reformatorische (protestantse) kerken: De Wereldgemeenschap van Reformatorische Kerken (World Communion of Reformed Churches of WCRC). En dit in het jaar waar we Reformatie 500 jaar vieren! Net als de Concilies en Synoden van lang geleden.

Vandaag de dag hoeven we ons geloof niet van meet af aan te verwoorden, maar eerder weten hoe we het uitleven. En er zijn verschillen.

Afgelopen week was een comité van de Wereldraad van Kerk (WCC) in Gauteng. Het heet “Faith and Order” en kwam zich voorbereiden op hun volgende grote vergadering. De WCC bestaat echt uit *alle* christelijke kerken over de wereld heen, niet alleen reformatorische kerken zoals de WCRC waar ik naar toe ga. Het grootste punt van Faith and Order: kerkeenheid te midden van en ten spijte van verschillen en conflict.

Ik ben benieuwd of eenheid, verschillen en conflict ook de hoofdzaak bij onze bijeenkomst in Leipzig zal zijn. Afwachten ...

Onze Hervormde Kerk in ZA werd uitgeschopt uit de WCRC vanwege het beleid over lidmaatschap (Artikel 3) en de steun van de kerk aan de apartheidsregering en het apartheidsbeleid toentertijd.

Vijf jaar geleden, toen mijn kerk geen lid was, werd ik door Allan Boesak (vorige president van de organisatie) voorgesteld als lid van hun theologische onderzoeks- en adviesgroep, de Global Network of Theologians. Sinds 2012 was ik deel van de groep. We kwamen in India bijeen, twee maal in Zwitserland en in Hannover, Duitsland. De

publicatie waaraan we werkten wordt dit jaar bij deze grote 500 jaar feestbijeenkomst bekend gesteld.

Ik was 5 jaar lang lid van de WCRC als “onafhankelijke”, want mijn kerk was geen lid en ik had dus “geen kerkverband” in de organisatie. Bij deze bijeenkomst in Leipzig dit jaar ben een officiële afgevaardigde van mijn kerk. Bij die gelegenheid wordt lidmaatschap van de Hervormde Kerk officieel hersteld.

Een bijzondere voorrecht is het om in het jaar 2017 iets te mogen proeven van “een Concilie” van lang geleden, iets van de lange geschiedenis van de christelijke kerk.

Ik hoop om daar niet maar net weer een strijdende, elkaar opponerende, onwaardige, afbrekende, altijd-gereed-voor-conflict weerspiegeling van onze menselijke natuur aan te treffen, maar echt een iets van deel zijn van het lichaam van Christus wereldwijd mee te maken.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

De afgelopen drie weken hebben wij afscheid moeten nemen van drie gemeenteleden :

- **Dirk Anthonie van den Eijkel**
  - 31 augustus 1929 - 25 mei 2017
  - gedenkdienst was op 3 juni om 11h00 olv Yolanda Dreyer in onze kerk
  - onze gedachten en gebeden gaan uit naar Janny van den Eijkel, ondersteunt door Sandra en John in Canada, Charlotte en Paul, Bianca en James met kleine Alexis, Nicholas en Liezel, allemaal in Johannesburg en Nicolette en John in Stellenbosch
- **Dirk Gijsbertus Voorneveld**
  - 6 augustus 1929 - 6 juni 2017
  - gedenkdienst was op 12 juni om 14h00 olv Yolanda Dreyer in onze kerk
  - onze gedachten en gebeden gaan uit naar Ina Voorneveld en haar zoon Dirk, schoonzoon Percy Bedser en kinderen en kleinkinderen
- **Ina Bosch**
  - 9 juli 1927 - 24 juni 2017
  - gedenkdienst zal plaatsvinden op 6 juli om 12h00 in de NG Kerk, h/v 4th Street and 7th Ave in Edenvale
  - wij denken met heel veel deernis terug aan een speciale dienst in onze gemeente op 6 april 2013 toen Ina Bosch gedoopt is door Yolanda en Ina ook haar geloofsbelijdenis gedaan heeft
  - zij was een trouwe metgezel voor Jan Smit tot zijn overlijden
  - onze gedachten en gebeden gaan uit naar de kinderen van Ina Bosch : Ineke (dochter) en Cor Engelbrecht, Alma (dochter) en Andries Mentz, Ron (zoon) en Elsa Bosch en 7 kleinkinderen en 11 achter-kleinkinderen

Wij kregen ook bericht via Rob Calmer dat Ds Douwe Wouters in Mei is overleden. Ds Wouters is enkele keren bij ons voorgegaan en verderop in de Mare is een korte herinnering aan hem, geschreven door Rob Calmer.

Coby Kiewiet-Bakker heeft haar chemo-behandelingen afgemaakt en kan nu weer rustig verder gaan met haar leven. Wij zijn dankbaar samen met Coby en de uitgebreide Bakker familie in Canada, die nu allemaal kunnen genieten van de zomer in Canada.

De behandelingen van Wilma Strydom zijn ook voorbij en zij kan nu ook weer vooruit. Wij blijven met onze gedachten en gebeden bij Ria Prins die met haar gezondheid blijft tobben.

Bedankje

Graag wil ik allen bedanken die geholpen hebben om de gedenkdienst van mijn man zo speciaal te maken : ds.Yolanda, organist Milton en Ferry, onze koster.

Het ontroerde me om te zien dat zo velen van u de moeite hadden genomen om naar de dienst te komen.

Heel veel dank aan Arnold Tanzer en zijn personeel die gezorgd hebben voor alle lekkernijen in de zaal !

Ook uw telefoontjes, mails en lieve woorden hebben mij en mijn kinderen gesteund in deze moeilijke tijd.

Het leven gaat door maar toch mis ik nu voor altijd de glimlach van Dick als hij mij zag aankomen in het verzorgingstehuis.

Janny van den Eijkel en familie

Bedankje

Onze hartelijke dank voor de bos bloemen die wij in ontvangst mochten nemen na afloop van de eredienst.

Familie Pol

Bedankje van Cradle of Hope voor dankdienst inzameling op 14 juni 2017

Dear Diana,

Please accept our sincerest gratitude for your continued support to THE CRADLE OF HOPE. Thank you for caring about the well-being of our CRADLE ladies, young girls and children.

We do not receive any subsidies or grants from the Government at all, and survive wholly on donations received from individuals and corporates, as well as our own fundraising events.

Please know that your support has made it easier for us to better the quality of life of those who need it most.

Melodie van Brakel

Foto: Klankboerd, Kerkblad voor de PKN gemeente Exmorra-Allingawier, april 2013

Ds Douwe Wouters overleden

Op 19 mei 2017 is ds. Douwe Wouters op 87-jarige leeftijd overleden. Hij was emeritus predikant van de Protestantse Kerk in Nederland en woonde met zijn vrouw Foekje in het Noord Hollandse Huizen. Ds. Wouters is de afgelopen jaren verschillende keren in de Maranatha kerk voorgegaan.

Ds. en mevrouw Wouters kwamen regelmatig naar Zuid Afrika om hun zoon Siego en zijn gezin te bezoeken, die in Johannesburg wonen. De Maranatha kerk kwam met ds. Wouters in contact toen hij meer dan 10 jaar geleden namens de Amsterdamse kerken een werkbezoek bracht aan MES, een van de projecten die ook door onze diakonie werd gesteund.

Ds. Wouters was jarenlang wijkpredikant in Amsterdam-Zuid, verbonden aan de Waalkerk. De meeste Amsterdammers kennen hem als drugspastor, omdat hij meer dan 25 jaar de Regenboog heeft geleid, het centrum voor opvang van drugsverslaafden vanwege de protestantse gemeente. En hij is bekend van zijn uiterlijk: die karakteristieke baard.

De Maranatha kerk is dankbaar dat ds. en mevrouw Wouters in de loop van de jaren thuis zijn geraakt in de Maranatha kerk en dat ds. Wouters de dienst bij ons een aantal keer heeft kunnen leiden. Het is fijn als bezoekende Nederlandstalige predikanten af en toe kunnen voorgaan en zo onze ds. Yolanda Dreyer kunnen ontlasten bij haar drukke preekrooster. Zeker als de predikanten dan begenadigde predikers zijn zoals ds. Wouters was. De naam van het "Effatha" fonds van de Maranatha kerk is geïnspireerd door een preek die hij eens bij ons heeft gehouden over Markus 7.

De laatste keer dat ds. en mevrouw Wouters bij ons in de kerk waren, ging hij niet meer voor, omdat zijn vooral geestelijke gezondheid sterk achteruitging. Wij wensen Foekje, Siego en Avril en hun kinderen en de verdere familie God's troost en dankbare herinnering aan hun man en (groot)vader.

Rob Calmer

'...je muren staan mij steeds voor ogen' Jesaja 49:16

Als God naar jou kijkt, wat ziet Hij dan? Beschrijf het maar eens. De mensen zullen een beeld van jou hebben dat lang niet altijd klopt. Het is gemakkelijk om wat te zeggen over jouw buitenkant. Maar wat zullen ze zeggen over jouw binnenkant? Misschien lijk je van buiten wel heel vrolijk, maar ben je dat van binnen helemaal niet. Misschien denken anderen dat je heel geslaagd bent, terwijl je jezelf een mislukking voelt.

Het kan ook andersom.

Misschien zit je in een rolstoel en kijken mensen je soms meewarig aan. Toch ben je gelukkig. Dankbaar dat je er mag zijn. Natuurlijk heb je te maken met die beperkingen. Maar er is nog zoveel meer dat er wel is.

Wie ben jij? De Bijbel vertelt dat God ons van binnen en van buiten kent. Je kent vast wel die beroemde belijdenis van Psalm 139: 'Heer, U weet alles van mij, U kent mij. U weet waar ik ben, en U weet waar ik heen ga. U weet wat ik denk, ook al bent U ver weg. U ziet me als ik thuis ben en U ziet me onderweg. U ziet alles wat ik doe. Voordat ik mijn mond opendoe, weet U al wat ik wil zeggen. U bent voor mij en achter mij, U bent om mij heen' (Psalm 139:1-5).

Het beeld dat God van ons heeft, klopt voor de volle 100%. Daarom is het uiterst merkwaardig dat God in Jesaja 49:16 een ander beeld schetst van Zijn volk Israël dan in werkelijkheid het geval is. Israël was weggevoerd in ballingschap. Van het land Israël was niets meer over. De tempel en de stad Jeruzalem waren met de grond gelijk gemaakt. Kortom, het was een grote puinhoop.

Toch laat God Zijn volk vertellen dat Hij hun situatie als hersteld beschouwt. De stad Sion is herbouwd. God ziet geen puinhopen, maar muren voor Zich. God beschrijft een werkelijkheid die niet bestaat.

Tenminste, een waarheid die wij niet kunnen zien. Maar die waarheid is er wel voor iedere gelovige. Dat is meer dan toekomstmuziek. Je zou God kunnen voorstellen als een architect. In Zijn handen heeft Hij de bouwtekening van de wederopbouw van Israël. Hij belooft dat het allemaal goed komt! Dat is waar. God maakt alle dingen nieuw. Jeruzalem is niet Zijn enige bouwproject. We mogen geloven in de belofte van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Het bijzondere aan Jesaja 49 is dat God Zijn volk nu al beschouwt als hersteld, als 'nieuw'. Hij ziet steeds 'muren'. Het lijkt een hele sprong. Maar dit geldt ook voor iedereen die gelooft in het werk van Jezus Christus. Paulus zegt: 'We zijn in Hem volmaakt'. God kent ons door en door. Al onze fouten en gebreken, al ons verdriet. Toch ziet hij geen puinhoop, maar muren. Geloof je dat?

Ds Arie van der Veer

<http://www.eo.nl/radio5/programmas/debijbelopen/artikel-detail/artikel/met-andere-ogen/>

Hoe je een oneindig grote God tóch kan kennen

Blogserie over dilemma's die geloven in de weg kunnen staan

Op de populaire Amerikaanse nieuwswebsite de Huffington Post staat een blog met 21 redenen voor slimme mensen om niet in God te geloven. In een serie blogs houdt theoloog Marinus de Jong deze redenen tegen het licht. In deze aflevering reden #2: 'Geloven dat God geestelijk is en tegelijk fysieke eigenschappen heeft is niet erg overtuigend'.

Wat zeggen wij eigenlijk als we iets over God zeggen? Wat bedoelen we als we zeggen dat God tot ons spreekt of onze nood ziet? Brengen zijn stembanden trillingen in de lucht te weeg die onze oren bereiken? Komen er lichtstralen zijn ogen binnen?

Misschien moet het antwoord op deze vragen wel 'nee' zijn. God is toch veel groter dan zijn schepping. Hij staat boven de wetten van de natuur en de tijd. Als wij iets over God zeggen, dan is dat een soort beeldspraak. Dus als in de Bijbel wordt gesproken over Gods voetenbank (Psalm 99:5), zijn stem (Numeri 7:89) of zijn krachtige arm (Lucas 1:51), dan zijn dat beelden aangepast aan ons niveau zodat we dat kunnen begrijpen. Als een vader die een peuter in jip-en-janneketaal dingen uitlegt waarvan iedereen begrijpt dat ze een versimpeling zijn van hoe het echt in elkaar zit.

Zo is het in de traditie vaak uitgelegd en dat is helemaal zo gek nog niet.

Er is wel een probleem. Want in hoeverre zijn de dingen die wij over God zeggen dan ook echt waar? En wie is God dan eigenlijk? Hoe kunnen we ooit een relatie hebben met iemand die we niet echt kennen? Laat staan hem vertrouwen. Zo bekeken is dit bezwaar nog best een goed punt.

Je kunt natuurlijk antwoorden: Blijf bij het beeld van de vader. Die houdt zijn kind geen onzin voor. Wij kunnen erop vertrouwen dat God geen onzin verkoopt over zichzelf.

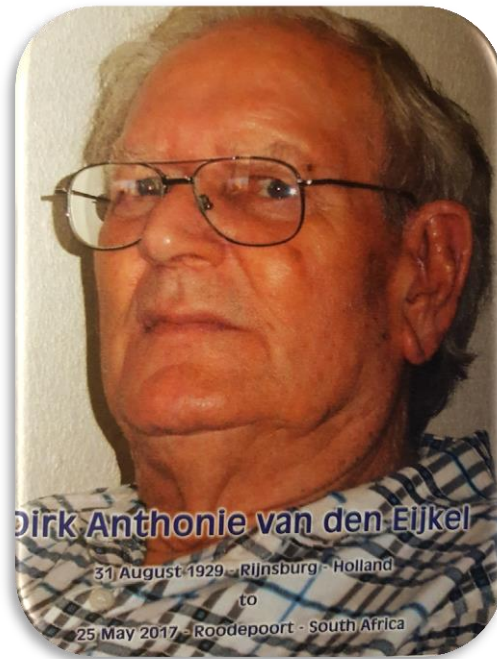
Maar volgens mij kunnen we nog ietsje verder gaan. Want is het wel zo dat God zover buiten deze wereld staat als wij denken? En wat bedoelen we eigenlijk als we zeggen dat God 'geestelijk' is? Een van mijn favoriete theologen, Herman Bavinck, schrijft ergens: "als ik mocht kiezen was ik liever pantheïst (God is deze wereld) dan deïst (God heeft deze wereld verlaten)". Zijn punt is: maak God niet te los van deze wereld. Denk ook hier weer aan Jezus. Daar was God mens. Note bene. Daar had Hij maat 43, een mond met soms een slechte adem en twee gespierde timmermansarmen.

God is groter dan onze woorden en beelden. Maar maak God niet geestelijker dan de Bijbel dat doet. Maak hem niet geestelijker dan Jezus was. God heeft zich met huid en haar aan deze wereld verbonden.

Marinus de Jong

<http://www.eo.nl/geloven/nieuws/item/hoe-je-een-oneindig-grote-god-toch-kan-kennen/>

Het leven van Dirk Anthonie van den Eijkel

Dick is geboren op 31 augustus 1929. Hij zei altijd het jaar waarin de beurs in New York crashte.

Hij had 2 zusters. Toen de 2de wereldoorlog uitbrak was hij 11 jaar. Als klein jongetje zag hij vanuit zijn slaapkamerraam de Duitse parachutisten neerdalen op het vliegveld Valkenburg. Daarmee begon zijn besef van de ernst van de oorlog. Voor de rest van zijn leven bleef hij gefascineerd door de 2de wereldoorlog. Hij heeft dan ook in de zomer van 1949 met 2 vrienden een reis gemaakt naar Normandië in Noord Frankrijk op de fiets om te zien waar de Geallieerden geland waren in juni 1944 om Europa te bevrijden. Toen ze op de heenweg in Brussel aankwamen waren er heel wat spaken uit zijn naoorlogse fiets stuk maar ondanks dat zijn ze toch naar Normandië gegaan en weer terug op de fiets!

Na de lagere school in zijn geboortedorp Rijnsburg ging hij naar de HBS in Leiden. Het schoolgaan was niet altijd even makkelijk door de oorlogsomstandigheden. Toch heeft hij veel genoten van die schooljaren. Hij kreeg daar zijn liefde mee voor de grote Nederlandse dichter Joost van de Vondel. Hij kon hele gedichten en stukken uit de Gijsbrecht van Vondel opzeggen. Ook zijn kennis van de kosmos en de sterrenkunde kreeg hij daar. Hierna ging hij naar de HTS in Haarlem. Na zijn opleiding heeft hij 3 jaar gewerkt bij Philips in Hilversum.

Intussen was zijn grote vriend Klaas Goudriaan geëmigreerd naar Zuid Afrika. Ook Dick besloot toen om naar Z-A te gaan tot groot verdriet van zijn beide ouders. Zo kwam hij in november 1955 aan in dit land. In januari 1956 begon hij te werken bij Eskom op Simmerpan in Germiston. De eerste paar maanden was hij in huis bij Roek en Truus Letter maar toen daar gezinsuitbreiding kwam ging hij in huis bij de familie Mijne. Dat werd zijn 2de familie tot heden toe. Hij sprak altijd vol lof over ze.

In juli 1957 begon ik te werken bij Eskom op Simmerpan in het laboratorium. Het duurde niet lang voor Dick "toevallig" vaak langs mijn werkbank kwam lopen. Hij woonde in Alberton en ik in Springs. Hij bood me op een zaterdag een lift aan naar huis op zijn scooter. In die tijd werkten we nog op een zaterdag. Zo begon ons lange gezamenlijke levenspad. In oktober 1959 zijn we getrouwd en met verloop van tijd werden we gezegend met 3 gezonde dochters.

Bij Eskom kon hij zijn goede kennis van wiskunde gebruiken. Hij was er o.a. ook nog lid van het Wijnproeversgilde maar dat was geen succes! Hij heeft 35 jaar met plezier bij Eskom gewerkt, eerst op Simmerpan en later op Rosherville in research. Toen dingen gingen veranderen bij Eskom kon hij op zijn 60ste met pensioen gaan. In de Maranatha gemeente heeft hij gediend als ouderling en als afgevaardigde naar de Jan Smuts Axis group of Churches. Hij was stichtingslid van Oranjehof en was 6 jaar lang secretaris van Oranjehof.

Een maand na zijn pensioen kochten we een camper. Daarmee hebben we 17 jaar lang door Zuidelijk Afrika getoerd. Toen dat te vermoeiend werd braken de rustige jaren aan. Na 38 jaar in Edenvale gewoond te hebben gingen we naar een aftreepoord in Roodepoort.

Met ongeveer de woorden van de zanger Johny Cash :

We got old together and got used to each other.

We thought alike.

We read each other's minds.

Sometimes we took each other for granted.

But today I realize how lucky I was.

You still fascinate and inspire me.

You influenced me for the better.

Dick heeft vaak gezegd dat we een gelukkig, gezegend leven hebben gehad. Met grote dankbaarheid zie ik daar op terug.

Janny

A letter from Sandra

As the oldest of three daughters, it is a privilege for me to share some of the wonderful memories I have of my dear father.

Dad always inspired us to be the best in everything we do and to strive to do our best. From a very young age I had an interest in music. I remember with excitement how dad and I would attend the weekly orchestra concerts in the Johannesburg City Hall. It was through those experiences where I learnt my appreciation of music. It was in primary school that I was given a record player and my first Mozart long playing vinyl record.

It was as I started high school where I continued with my music studies, that Dad and I drove all the way into downtown Johannesburg to buy me a good quality clarinet which I was still playing until recently. He believed only the best was good enough.

Dad was always supportive of my music playing. I remember with fondness how he bribed me with R10 if I would learn to play the Bach Toccata on the organ in my early years of high school.

Dad was proud of the cars he owned in his lifetime. The trip we made as a family to the Cape with our new blue Kombi will always be cherished by us three young girls. It was a special surprise, while studying at Pretoria University, when he had bought a new red car and could not wait to come and show me. In Nelspruit where I started my first teaching position he allowed me to use their blue mini but soon had found me a silver ford which served me well for many years.

All three girls enjoyed our regular camping holidays that we had in the Drakensburg and our trips to the game reserve. The big green tent weathered many a big storm.

Later during my teaching career, together with mom, I enjoyed an awesome trip with them in their motorhome driving through the Wild Flowers of the Cape. The potjie pot was always bubbling away with delicious stew meticulously prepared.

Dad loved his dogs. When I would come to visit with my little black and white dog Valdi after a long drive, he would make sure that Valdi was spoiled rotten.

John has been a part of our family for nearly 25 years. He fondly recalls the many conversations he had talking about religion, politics and science. Dad's vast knowledge and interest in these subjects always allowed for good debate.

Dad we will miss you. Rest in peace. "Those we love don't go away, they walk beside us every day. Unseen, unheard, but always near, so loved, so missed, so very dear."

With love and remembrance

Sandra van den Eijkel

Lieve Vrienden en Kennissen van Dick,

Ik ken Dick al van 1957/ 1958. Ik was +-12 jaar en het was voor dat ik naar de hogere school ging dat hij bij ons in huis kwam.

Ik kan onthouden dat hij gek was op kinderen zoals mijn jongste zus Linda en mijn pas geboren broer Robert. Hij heeft nog meegeholpen met de voeding van Robbie in zijn kinderstoel met verbazend veel geduld. Ik zeg verbazend want geduld had hij niet voor alles.

Dick kon heel goed opschieten met mijn Vader die wel veel geduld had en dit werd een kwestie van balans. In mijn geheugen was onze familie gelukkig met de twee nieuwe aanwinsten (Robert en Dick) Het grootste probleem was dat Robert niet kaart kon spelen.

Maar dat probleem werd opgelost toen Mijn Opa en Oma vanuit Amsterdam ook later bij ons kwamen wonen. Toen werd der de meeste avonden verwoed gekaart. Dit was soms een belevens soortgelijk aan als de Springbokken of winnen of verliezen in mijn schoon familie.

Juli 2017 / 11

Heer, U weet alles van mij, U kent mij. U weet waar ik ben, en U weet waar ik heen ga.

Voor mij was het veel interessanter toen Dick zijn eerste Scooter en daarna zijn eerste Fiat 600 kocht. Alles moest mooi schoon en zelf onderhouden worden. In standaard 6 kreeg ik een probleem met wiskundige "equations" Ik wist wel wat om te doen maar waarom dat begreep ik niet. En dat is altijd mijn zwakke punt gebleven, het waarom? Maar daar heeft Dick mij mee geholpen, want hij had het nodige inzicht en nog oneindig meer. Volgens mij was hij meer briljant met technische en wiskundige problemen dan de meeste mensen die ik ooit ontmoet heb.

Dick stond hoog aangeschreven bij de firma Eskom die toen nog de Electricity Supply Commission (ESC) genoemd werd. Zijn hoogte punt was het ontwerp en uitvoering van of het eerste of een van de eerste Digital Harmonic Meters. Het gebruik van de HP mini computer om signalen te meten, om te zetten naar digitaal en dan met ingewikkelde wiskunde te bewerken was voor die tijd uniek en heeft heel veel bijgedragen tot Quality of Supply (QOS). Dit word hedendaags nog steeds meer belangrijker met de lasten die een modern elektrisch netwerk moet dragen.

Ik had en heb nog steeds veel bewondering voor de kundigheid van Dick als Ingenieur. Ik zie hem graag als mijn oudste broer. Zo een als die zoveel meer weet dan jij!

En toen, zoals ik zelf, ontmoeten hij zijn nieuwe partner op het werk. Janny werd onmiddellijk deel van onze familie. Ik heb de evolutie van de Van Den Eijkel familie mogen meemaken van kind tot kind en daarna het aftreden van zijn werk. Ik kan wel uitbreiden maar dit word veel te lang met zulke stoute kinderen, ha ha. Dit wil zeggen die van ons en zijn eigen. Hij en Janny hebben menigmaal voor onze kinderen gezorgd als dat nodig werd. Hij was weer eens geliefd met deze kinderen. Onze Yvette in New Zeeland moest huilen toen zij van overleden Ome Dick moest horen!

Dick was altijd een grote enthousiast met het meeste wat hij deed. Soms liep hij over van de energie. Hij was echter een rol model voor menige, maar vooral voor mij en voor zijn maar ook mijn kinderen!

Ik kan aan weinige mensen denken die de eerlijkheid en integriteit hebben zoals Dick dit had. Hij was zelfs eerlijk met zijn geloof, misschien niet altijd recht maar altijd eerlijk. Wie van ons kan weten wat recht is of verkeerd. Ik zie in Dick zijn leven het bewijs van geloof en ook zijn dorst om zoveel mogelijk te begrijpen.

Dat is waarom de mensen een krachtige brein hebben gekregen van de Schepper en zo heeft Dick zijn best gedaan om dit lichaamsdeel te gebruiken. Als ik het zo goed als Dick zou kunnen doen dan zou ik heel trots kunnen wezen. Dick "I salute you" en ik dank jou voor het voorbeeld en de liefde die Peggy en ik van jou en Janny kregen. Zonder twijfel zit jij nou in de echte hemel waar rust en vrede heerst.

George Mijne

Dienstrooster juli 2017

	2 juli GEEN Eredienst	9 juli Koffiedrinken	16 juli	23 juli GEEN Eredienst
1		F vd Kuil	E Reinten	
2		T van Wyk	C Reinten	
3		M Letterie	H Kettner	
4		N Knoester	A Knoester	
5		W Kruger	C Strydom	
6				
7				
Begroeting		I Pol	P Reinten	
Bloemen		D Kruger	C Reinten	
Koffie		J de Jong D Kruger		

Agenda juli 2017

Zondag 2 juli	GEEN Eredienst	
Dinsdag 4 juli	9h30 - 13h30	Kerkkantoor
Zondag 9 juli	10h00 11h00	Eredienst Ds Arie Kuyper Koffiedrinken
Dinsdag 11 juli	9h30 - 13h30	Kerkkantoor
Zondag 16 juli	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 19 juli	9h30 - 13h30	Kerkkantoor
Donderdag 20 juli	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noord Rieneke 0117043602
Zondag 23 juli	GEEN Eredienst	
Dinsdag 25 juli	9h30 - 13h30	Kerkkantoor
Zondag 30 juli	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer

Verjaardagen juli 2017

maandag 3	Marcel Smal	073 084 9500
zaterdag 8	Minnekus Knoester	
maandag 10	Nick Knoester	083 411 2994
maandag 10	Arie Spoon	012 807 1157
vrijdag 14	Richard Koning	011 973 1091
zaterdag 15	Denise Smit	072 407 0905
dinsdag 18	Anja Smit	083 650 0024
donderdag 20	Loes Dibb	011 942 2266
vrijdag 21	Marco van Wieringen	011 442 9696
maandag 24	Rob Lines	011 880 9551
dinsdag 25	Marjan van Zee	011 802 7096
woensdag 26	Jolanda Grobler	076 176 0791
woensdag 26	Henk Smal	082 923 7647

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h30 – 13h30	Jan-Willem Hoorweg 011 726 1409 / 082 557 0047 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Milton Webber 081 493 9756 translations@telkomsa.net